

τούς κάμνει νὰ χάνουν τὰς αἰσθήσεις των ἐν ἀκαρεί, νὰ λιποθυμῶσι καὶ νὰ πίπτωσι κατὰ γῆς ἀναίσθητοι.

Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἐγνώρισε γυναίκα, ἡ ὁποία ἐπὶ ὅλην δεκαεξαετίαν δὲν ἐξῆλθε τοῦ δωματίου τῆς χωρὶς νὰ συνοδεύηται ὑπ' ἄλλου, δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τῆς παρὰ ἐποχουμένη, δὲν ἔκαμε τὰς ἀγορὰς τῆς — τὰς ὁποίας κάμνει αὐτοπροσώπως ὡς ἀνήκουτα εἰς κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν—παρὰ ἐφ' ἀμάξης. Καὶ ὅμως εἶνε καθ' ὅλα ὑγιής καὶ εὐρωστος καὶ ἀπέκτητε τέκνα. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ φόβου, ὡς εἶπομεν καὶ ἑνωτέρω, εἶνε μᾶλλον ἀσθένεια, ὑπαγομένη εἰς τὴν ἀμέτροτην ἐκείνην σειρὰν τῶν φάσεων τοῦ ὑστερισμοῦ, ἀλλ' ὅπως ἴσως φόβος εἶνε καὶ αὕτη.

Τὰ παιδιὰ εἶνε φύσει δειλά: φοβοῦνται τὴν ἐρημίαν καὶ τὸ σκότος, φοβοῦνται φαντασιώδεις τινὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γεννῶσιν εἰς τὸ πνεῦμά των αἱ διηγήσεις τῶν ὑπηρετῶν κτλ. Ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἐξαφανίζεται ὁ φόβος οὗτος.

Οἱ μᾶλλον ὅμως ἐπιρρεπεῖς εἰς τὸν φόβον ἀνθρωποι εἶνε οἱ ἔχοντες εὐερέθιστον καὶ νοσηρὰν φαντασίαν, αἱ νευροπαθεῖς φύσεις, οἱ ἀναιμικοὶ καὶ τέλος ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων αἱ σωματικαὶ δυνάμεις ὄλονεν ἐξαντλοῦνται εἴτε ἔκτινος σωματικοῦ ἑλαττώματος εἴτε ἐκ χρονίας τινὸς παθῆσεως.

Τὰ θεραπευτικὰ μέσα κατὰ τοῦ φόβου εἶνε διάφορα κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις καὶ τὰ ἄτομα. Διὰ τοὺς ἀναιμικοὺς συμβουλευόμεν τονικὰ φάρμακα σιδηροῦχα καὶ θιλάσσια λουτρά, διὰ τοὺς νευρικοὺς καὶ εὐερέθιστους ἀντισπασμωδικὰ καὶ διὰ τοὺς ὀλιγοψύχους ξιφομαχίαν, ἱππασίαν, σωματικὰς ἀσκήσεις κτλ.

Δρ. Φλς.

Η ΥΠΕΡΜΕΤΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Πολλὰ γαλλικὰ φύλλα ὕψωσαν τελευταῖον φωνὴν κατὰ τῆς σπατίλης, ἧτις γίνεται ἐν Παρισίοις ἐνεκα τοῦ κατηραμένου συρμοῦ. Πρὸ πάντων δὲ ἡ ἐπίθεσις γίνεται κατὰ τῶν δεσποινίδων, αἵτινες φέρουσι πολυτελεστάτας ἐνδυμασίας, ὅπως καὶ αἱ ὑπανδρὸι γυναῖκες (ὡς ἂν δῆθεν ἡ σπατάλη τούτων νὰ ἔχη λόγον τινὰ δεδικαιολογημένον). Καὶ αἱ δεσποινίδες σήμερον ἐξέρχονται εἰς Παρισίους φέρουσαι μεταξίνας ἐνδυμασίας καὶ πλουσιώτατον κόσμον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὅ,τι δὲ αὐξάνει τὴν δαπάνην εἶνε ἡ βραχεῖα διάρκεια τῶν ἐνδυμασιῶν τούτων, διότι πρότερον μία ἐνδυμασία διήρκει τοῦλάχιστον μίαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους,

τώρα δὲ μόλις διαρκεῖ ὀλίγας ἐβδομάδας. Ἐὰν δὲ τις κυρία εἰδαπὰνα πρότερον 20,000 δραχμῶν κατ' ἔτος! (τὸ ποσὸν τοῦτο σημειῶσι τὰ γαλλικὰ φύλλα), σήμερον δαπανᾷ τὸ διπλάσιον. Ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν τὴν λέξιν δαπανᾷ εἰς τὴν κυρίαν αὐτῆς σημασίαν, διότι συχνὰ χρεωστεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο, ὃ δὲ ῥάπτῃς ἢ ἡ μοδίστα περιμένουσι μέχρις οὐ ἀποθάνωσιν οἱ θεῖοι ἢ πάππος τις πλούσιος, τοῦ ὁποίου ἡ κληρονομία θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν. Ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσι ῥαπτικά καταστήματα, τὰ ὁποία εὐρίσκονται εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν, καίτοι πελάται των τινὲς χρεωστοῦσιν ἐν ὄλῳ ἐν ἑκατομμύριον.

Δὲν εἶνε δὲ μόνον αἱ ἐνδυμασίαι φοικωδῶς δαπανηραὶ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ συμπόσια αὐτὰ σπαταλᾶται τὸ χρῆμα ἀφειδῶς, ἢ δὲ ἐπιτραπέζιος πολυτέλεια κατανατᾷ ἀπίστευτος. Ἀνεκαλύφθησαν καρποὶ ὄλων ἀγνωστοί πρότερον, αἱ σφαυλαὶ πρέπει νὰ παρατίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης καθ' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, δι' ἑκαστον δὲ εἶδος ὀπωρῶν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι καὶ ἰδιαίτερα σκεύη. Καὶ τὰ ἄνθη νὰ μὴ λείπωσι ποτέ! Κατὰ μῆκος τοῦ χεῖλους τῆς τραπέζης ἀληθῆς πρασιὰ ἐξ ἀνθῶν, τὰ χειρόμακτρα περικυκλωμένα ὑπ' ἀνθῶν, αἱ δὲ λαμπάδες καὶ αἱ λυχνίαι ἐστεφανωμένα ἐπίσης δι' αὐτῶν.

Ἡ πολυτέλεια ὅμως ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον εἰς τοὺς χορούς. Τὰ διάσημα ἐμβλήματα τῆς αὐτοκρατείας Εἰγενίας εἶνε μὴδὲν ἀπέναντι τῶν σημερινῶν χρόνων. Τότε ὁ μαρκήσιος de Caux προσέφερεν ἐν πορτοκάλιον, μίαν ἀνθοδέσμη, μικρὰν μπουμπονιέραν, καὶ τοῦτο ἦτο δεῖγμα μεγάλης ὑπολήψεως, ἢ δὲ λαμβάνουσα ἦτο ὑπερήφανος διὰ τοῦτο. Σήμερον τὸ κοτιλλιὸν στοιχίζει 10,000—20,000 φράγκων, διότι πρέπει νὰ διανεμῇ τις χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ ἐνθύμια: δὲν μᾶς φαίνεται δὲ ποσῶς παράδοξον τὸ γεγονός, καθ' ὃ πατήρ τῆς ἰδῶν τὴν θυγατέρα του κατάφορτον δῶρων μετὰ τινὰ χορὸν ἠρώτησεν αὐτὴν «Κόρη μου, σὲ ἐπλήρωσαν ὡς χορεύτριαν;» M.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Ἀξιοθαύμαστος εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Βερολίνου. Ἐπὶ τοῦ 1885 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Βιέννῃ ταχυδρομειῶν ἀνήρχετο εἰς 36, ἀλλ' ὁ τῶν ἐν Βερολίνῳ ὑπῆρξε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τριπλάσιος. Ἡ ἐπιστολογραφικὴ ἐπικοινωνία ἔλαβε μὴδὲν αὐξῆσιν. Περὺσι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἡμέραν διεβιάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ταχυδρομείου